

[Socialministeren]

jeg finder det derfor naturligt, at det sociale udvalg sammen med den pågældende undersøger, om en mere hensigtsmæssig eller økonomisk afhjælpning af boligforholdene, eventuelt ved flytning, kan tilvejebringes. Det er i øvrigt socialministeriets opfattelse, at bestemmelserne ikke i stort omfang giver anledning til problemer, og at der i kommunerne bl.a. i forbindelse med rådgivning og vejledning gøres et stort arbejde for at hjælpe personer med handicap med at få løst deres boligmæssige problemer.

Derimod kan der opstå problemer, hvis en person med handicap ønsker at bosætte sig i en anden kommune og der i den ønskede bolig vil være behov for boligmæssige ændringer. Ved smidighed og samarbejde mellem kommunerne skulle det være muligt at imødekomme flytteønsker også for personer med handicap, og jeg vil gerne give tilsagn om at undersøge, hvorledes dette samarbejde kan bringes til at fungere bedre. Jeg vil i første omgang anmode socialstyrelsen om at holde et meget vågent øje med dette område, indberette til socialministeriet og derefter tage stilling til, om der eventuelt skal udarbejdes vejledninger på dette område.

Qvist Jørgensen (S):

Da vores ordfører, hr. Torben Lund, ikke kan være til stede, skal jeg på hans og på socialdemokratiets vegne give udtryk for en principiel tilslutning til VS' forslag, lovforslag nr. L 178, og i øvrigt også til beslutningsforslag nr. B 98.

Jeg skal give principiel tilslutning til, at det lovfæstes, at personer med vidtgående fysiske og psykiske handicap har ret til at få dækket udgifterne til forsørgelse i eget hjem, og det er altså de dele, som vedrører den praktiske og den personlige bistand, det, som i daglig tale bliver kaldt Århusordningen, i øvrigt en ordning med stor succes.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at det må dreje sig om at få begrænset institutionsanbringelserne, at det må dreje sig om at få åbnet muligheder for en langt mere personlig fri og aktiv tilværelse for de handicappede, og at vi skal forebygge, at der finder stavnsbinding sted i de kommuner, som ikke har fået klaret at få indført en Århusordning. Vi må have et bedre og et mere frit boligvalg i alle kommuner.

Endelig for det tredje finder vi det væsentligt, at vi får forebygget eller stoppet de af og til uværdige slagsmål, der er iagttaget mellem kommunerne. De vil naturligvis ophøre, når alle kommuner er forpligtet.

Vi finder det værdifuldt, at denne gruppe af handicappede mennesker selv får adgang til at pege på den person eller de personer, der skal hjælpe og bistå ofte med meget personlige gøremål og i næsten alle døgnets timer, og det er netop på disse områder, at den traditionelle hjemmehjælpsordning normalt ikke slår til.

Vi anlægger altså en positiv holdning, og vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet. Der er nogle detaljer, som vi må have kigget efter i sømmene. Jeg skal blot pege på, at der allerede nu er antydning nogle vanskeligheder vedrørende arbejdsmiljøreglerne og arbejdstidsreglerne for den ansatte.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 98 vil jeg ligeledes give principiel tilslutning til tanken om at give personer med handicap et så frit boligvalg, som det overhovedet er muligt, således at den pågældende selv kan vælge, hvor og sammen med hvem den pågældende vil bo, altså i videst muligt omfang ligestille denne gruppe med andre mennesker.

Derfor er bilstandslovens § 59 om hjælp til ændring af boligens indretning for at gøre den bedre egnet som opholdssted for en person med handicap særdeles vigtig, og lige så vigtigt er det, på hvilke måder den fortolkes, og hvorledes den benyttes af de sociale myndigheder.

Derfor vil vi gerne undersøge og positivt overveje, om kommunernes praksis på dette område altid er rimelig, eller om der er behov for ændring af hjælpemiddelcirkulæret. Måske kan det endda vise sig, at det er selve lovtæksten, der skal ændres.

Det er dog vores umiddelbare opfattelse, at forslagsstillerne går noget for vidt, når man helt vil fjerne kommunens mulighed for at stille krav om flytning og forhåndsgodkendelse som betingelse for at yde hjælp til boligindretningen. Der kan vel tænkes nogle situationer, hvor den eksisterende bolig kun kan gøres handicapegnet ved anvendelse af så store ressourcer, at en flytning til en anden bolig må anses for en mere rimelig løsning, naturligvis under den forudsætning, at en anden bolig er efter den handicappedes